

ఓం.

పార్వతీశతకము

సౌంధ్యకర్త,

నిష్టల కృష్ణమూర్తి.



రైతాంగ ముద్రాణాలయంలో ముద్రితము.

శ్రీ కా కు శం.

1939.

వెల....

1..



శ్రీ శివ సచ్చిదానంద సద్గురు పరబ్రహ్మణేనమః

పార్వతీశ శతకము.

శ్రీశః యోవరేశః శిరమున గంగను
దాల్చినావు జలము । ఛండికొనగ
జలము పావనిగద । నీల జీవములకు
భక్తహృన్నివాస । పార్వతీశ॥

1

అ॥ వె॥ గంగనీకు సతము । గడుభక్తిఁ జరియించి
నేవజేయు పూజ్ఞ । భావమునను
భక్తిచేత గాదె ? పలుమోదవళమౌట ॥భక్త॥

2

అ॥ వె॥ ఛంద్రమౌళిః నేడు । చలమదేలను నీకు
తలను జంద్రుడెప్పుడు । దగిరియుండ
చల్లదనముచేత । శాంతిలవేలకో ॥భక్త॥

3

అ॥ వె॥ నగలు పెట్టుకొనవు । నందివాహన సీవు
పూసలేసికొందు । వోసియాస
ఆశలేనివార । లటుదయా జగమున ॥భక్తి॥

4

అ॥ వె॥ గురకమొంతవేడ్క । గబిఁచివైచితో
కనికరమున వ్రజల । గావనెంచి
గురకమొకట గుణము । గాచించుచెరుగుదొ ॥భక్త॥

5

- అ॥ వె॥ ఎద్దునెక్కునీవ । దెంతయో ప్రితితో
ధరణిలోనదిరిగి । దిరిపెమెత్తు
బిచ్చగాడ వెట్లు । బీదలగాచెదో ॥భక్త॥
- అ॥ వె॥ కొండనెక్కినావు । కోపమా యిదిసీకు
భూమిచేయు దోష । మేమిచెప్పమ
రయమునం గిరిదిగి । దయనేలు జగమును ॥భక్త॥
- అ॥ వె॥ చేయరానిపనులు । చేసియునుండిన
హర హర! యనివల్క । నఘమువాయు
నీదు నామమహిమ నేరు నెన్నగలారు ॥భక్త॥
- అ॥ వె॥ భువనములను పుణ్య । పురుషుల హృదయంబు
లందు నుండునట్టి । యభువి నాశ
నన్నుజేరకుంట । నాయంబెనిది ॥భక్త॥
- అ॥ వె॥ అదిపురుష నీకు । నభ్యాసమాయేమి
భక్తకోటికెల్ల । బాధలిడగ
బాధవోఁవ్వలేని । వారి బోధివపదేర ॥భక్త॥
- అ॥ వె॥ మంచిచేయువారు । మహిలోన కొందరే
చెడ్డచేయు ప్రజ వి । శేషముండ్రు
నీదు లీలగాదె । నిజముగ నిదియంత ॥భక్త॥
- అ॥ వె॥ పేరుఁఁనిపెట్టి । పిలిచిన పలుకవు
పాపమేమిచేసి । పరగినానొ
పరమపురుష నాకు వరములీయవవేగ ॥భక్త॥
- అ॥ వె॥ లేరు నాకు దిక్కు । వేరు భూతలమున
నీవెదిక్కువొచ్చు । నేలుకొమ్ము
గావకున్న నేను : గాసిలుచుండును ॥భక్త॥

- అ॥ నే॥ దీనరక్ష నీవు । దీనులపాలించు
కల్పవృక్షమగుదు : గాదె జగతి
కల్పవృక్షమెప్పుడు : కలపునుదొలగించు ॥భక్త॥ 14
- అ॥ పె॥ పేదదాజూడ । పెనుపండువగు నాకు
చేయనిమ్ము వారి : సేసినెప్పుడు
నట్టిసేపయె నిను । నత్తియుండునుగాదె ॥భక్త॥ 15
- అ॥ పె॥ రెట్టదోవక యొరి । రెన్నునుదోవక
బట్టదలగ నిన్ను । భజనసేయ
ముక్తిరాదె నరు ని । శక్తిరీ దగిపట్టు ॥భక్త॥ 16
- అ॥ పె॥ తల్లిదండ్రీ గురువు । తగముగ్గురును నీదె
నేటికిం నాక । దేటికొడు
పాపభీతినాచి । పాలింపనీపొడ ॥భక్త॥ 17
- అ॥ పె॥ విరివిగాను నేను । విద్య నేర్పిగలేదు
పాటదాడుటంత । దాగరాదు
చుననులోన నిన్ను । మరిచురేదెవ ॥భక్త॥ 18
- అ॥ పె॥ లచరించితెన్నొ । యనుచిరకృత్యముల్
విషయలోలుడునుగ । విశ్వమందు
సన్నుదాగుచేసి । నయమున నిఁదోపు ॥భక్త॥ 19
- అ॥ పె॥ విషయవాంఛలెల్ల విడువంగవలె వేగ
భక్తుడైన నరుడు । పట్టుదలగ
వీడకున్ననవియె । విషమించు నిజమెందు ॥భక్త॥ 20
- అ॥ పె॥ వాదులాడువారు । వసుధలో నెందరో
పొందుచేయువార । బుందురేమొ
కొందరిలను; వారినెందరినో చేయు ॥భక్త॥ 21

- ఆ॥ వె॥ జగమునొక్కమాను । నమయించి మరిమరి
స్పృష్టి నేయ నీకు । చిన్నపనియె
చెరిపి మరిల వ్రాయు । చీరాకుపడుదుము ॥భక్త॥ 25
- ఆ॥ వె॥ చేరదీయువరకు । చెఱకురీతిని దీప
మాటలాడి తుదకు । మాయజేసి
చేరదీయువాని । చెరిపచూతురు కటా ॥భక్త॥ 26
- ఆ॥ వె॥ సొమ్మురేకయున్న । సోదరుడైనను
చూచు దిననవెంతో । మిల్కుగాను
పేదిరికములొస । సోమరిత్వములేవ ॥భక్త॥ 27
- ఆ॥ వె॥ వారువీరినాను : పట్టభేదములే
గూడి చూసచేయు । కోర్కెల్లవగును
వట్టభేదమున । సత్తికి భేదమా ॥భక్త॥ 28
- ఆ॥ వె॥ చెల్లలేనికాను । చెంగునుండునటుల
చెడ్డకొమరువైన । చేరదీయు
తల్లికెంత దయయి । కనియులపైనిల ॥భక్తి॥ 29
- ఆ॥ వె॥ వానరజరిగిని । వాని మానయములు
దీర్చినయ్యుటొకటి । నేర్చినావా
నేర్చునీకుచిక్క । నేరికి గలదయీ ॥భక్త॥ 30
- ఆ॥ వె॥ బూకెలేలనీకు । భూతియేగాదాదె
భువనమేలుచున్న । పుణ్యమూర్తి
భూతినిచ్చి నన్ను । ద్రోవపేవేరమ్మ ॥భక్త॥ 31
- ఆ॥ వె॥ దీనులందును మరి । మరి జ్ఞానులయందును
ఉండుపప్పటికిని । పొందుగాను
దీనపోషనీవు । జ్ఞానం గతవు ॥భక్త॥ 32

- ఆ॥ పె॥ భారమనక జగతి ! నోరార నీపేరు
పలుకు నరులనీవు । భద్రముగను
గాచిబోతు వెంత । కరుణామయుండవో ॥భక్త॥ 3
- ఆ॥ పె॥ దుష్టులడుగుమాడి । శిష్టుల రక్షింప
రక్షకుండవీవు । రాంచేగ
వేగరాఁయున్న । వేగింపదుదును ॥భక్త॥ 3
- ఆ॥ పె॥ భక్త్యములవియేవి । లక్త్యమునేయక
భక్తపరులవారి । శక్తి జూచి
ముక్తినిత్తు వెంత । యుక్తితో రక్తితో ॥భక్త॥ 3
- ఆ॥ పె॥ దిక్కులేక నేను । ద్విక్కురుచుంటిని
స్థిరములేక నెన్నొ । పురములందు
నెందురట్లు నన్ను । గుండంగజేతువు ॥భక్త॥ 3
- ఆ॥ పె॥ నరగున బిలుచుచును । నన్యాసులనుగాంచి
వట్టెడన్నమిదెడు । ప్రియలగాంచి
రక్షణంబునేయు । లక్షణంబిదిసీది ॥భక్తి॥ 3
- ఆ॥ పె॥ చేతగాక నీ సేవనభక్తికి
మనముకరుగదొర । మరుపువాన
చేతయొనటు నను । సేయవచేలకో ॥భక్త॥ 3
- ఆ॥ పె॥ కొడుకుచేయునట్టి । దుడుకుపనులు తండ్రి
కాచిదిన్తునెంత । కరుణజూపి
కరుణస్థు నన్ను । గాపజూడు యుమేశ ॥భక్త॥ 3
- ఆ॥ పె॥ వెట్టిదాడనేను । వేరేమితెలియదు
మాటలాడనాక । దేటికిపుడు
మౌనిజేయుమిలను । మాటలబనిలేక ॥భక్త॥ 3

అ॥ వె॥ దనుహరణ నీవు । తరళిని బనులెన్నో
జేయుచుంటివనియు । తెన్నుమీర
నీదు మహిమదెలియు । వేపెంతవాడను ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ సకల జగములేల్ల । సత్యమూర్తివి నీవు
దీనుడ ననుజొచ్చు । దీనబోష
మొక్కిక్కుచుంటినయ్య । మొరవినవదియేమి ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ భూతరేక నాకు । భూరివైభవమిమ్ము
ఇవ్వకున్న నేన । దేడబోదు
నన్నుగావవేగ । నాతంద్రిరావేమి ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ భూతనాద నన్ను । బ్రోవవదేలనో
ఫేమనేయునట్టి । నెరసులున్న
విషము మ్రొంగువాడ । విసుగకనన్గవు ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ మాయచేత నీవు । మనుజుల స్పృశియింపి
నాటకంబులాడు । నందివాహ
వన్నునేని నీకు । చిన్నతనంబుబొనె ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ పాము చందనతరు । బరగజాట్టియునున్న
నరులుజేరి తరువు । నయముగొనరె
భయమదేల యుక్తి । జాగుగనుండుంగ ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ అల తగీరదుండు । అనాధు వినువేధ
నవనిబెంప గంగ । సంపదేదె
వానిబెంచినట్లు । వసుధగావవెనన్ను ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ పణ్డులునొకనిగను । అప్పింపజేసియు
అసురులదునుమాడి । యభయమిచ్చి
సురలనరయు నీకు । నదులగాచుటదెంత ॥భక్త॥

- అ॥ వె॥ పాకువతముదలచి । పాండవముద్యము
నకు నిడంగలేదె । నయముమీర
అప్రములవియేల । అదరించిసజ్జాలు ॥భక్త॥ 46
- అ॥ వె॥ చెంచువేషమునను । వందించి నరునితో
బోరునల్పి వాని । బోవలేదె
బోవునూటిసికె । మురహరతగుగదా ॥భక్త॥ 47
- అ॥ వె॥ ఉభయసంద్యలందు । ఓంకారసామివై
జగతి సంగ్రహము । జక్కబెట్టు
నేర్పదెట్లువచ్చె । దీర్చక నాథాధ ॥భక్త॥ 48
- అ॥ వె॥ జిలిబిలి పలుకులను । పలికెడి శిశువును
తండ్రిముద్దుగొనును : దండజేర్చి
నాడు పలుకులువిని । నన్నవమరచితో ॥భక్త॥ 49
- అ॥ వె॥ నిష్ఠతోను నేను । కష్టముల్ వడుచును
నీదుసేవలెన్నొ । మోదముగను
చేయుచుంటిగాన । సేమంబుగాజూడు ॥భక్త॥ 50
- అ॥ వె॥ వెక్కనములనాడు । వెట్టిపీరిడి గుణ
మెంత పూనియైన । ద్రిప్పలేము
కుక్కతోకగట్టి । జక్కబడనిరీతి ॥భక్త॥ 51
- అ॥ వె॥ నాడుభాగ్యమేమొ । నీడునామార్చన
నేటికింతకలిగె । సాటిలేక
పాపనాశనుండ : యాపదలెడబాపు ॥భక్త॥ 52
- అ॥ నే॥ ధనముపైని యాక । దద్దయుంబెద్దయై
నీచయునుది నిల్వ । నీదదేమొ
పొనురత్వమిదియు । పొవింపజేయకు ॥భక్త॥ 53

- ఆ॥ వె॥ ఆర్జనవరుదైన । ఆదరింతురు జనుల్
ధనములేనివాని । దయనుగనరు
ధరణిలోన ధనమె । తగుముఖ్యమైనది ॥భక్త॥
- ఆ॥ వె॥ నీపదభజనమున । పాపములెన్నైన
భస్మమౌగదెంతొ । విస్మయముగ
దక్షయజ్ఞనాశ । రక్షించుభక్తుల ॥భక్త॥
- ఆ॥ వె॥ నీపదములు మదిని । నిల్పినీఘాటలు
నేమరకనుదినము । నేర్పుమీర
చేయుచున్ననన్ను । చేరదీయవ దేవ ॥భక్త॥
- ఆ॥ వె॥ దుష్టనరునదెంత ॥ యిష్టముతోబెంప
కష్టములనుపెట్టు । గానజగతి
బెల్లముంచి వేము । బెంచుటకూడునా ॥భక్త॥
- ఆ॥ వె॥ తననుగూర్చి యేమొ । యనుకొనుననుకొని
ఎల్లలోటువాడు । యేమిసేయు
నాడుమాటయొకని । గైగాయాదడు ॥భక్త॥
- ఆ॥ వె॥ శ్రమలుపడుచు నిన్ను । సంతతమునువేద
నెట్టినరునినైన । యెంతుదయను
భయముదీర్చిగాచు । దయకొరమవుగ ॥భక్త॥
- ఆ॥ వె॥ తప్పులెంచరాదు । తగదిద్దవచ్చును
పెద్దలకిది తగును । పృథివియందు
ధరణి నెవరులేరు । తప్పుచేయనివారు ॥భక్త॥
- ఆ॥ వె॥ అఖిలభూతములను । నాడించుచుందువు
చిద్విలాసగతిని । చిన్మయాత్మ
అట్లనారతంబు । నాదరించుము నన్ను ॥భక్త॥

- అ॥ వె॥ నగుణవిగ్నమున . నెగడుచుండువెపుడు
నిఖిలలోకములను . నేర్పుమీర
విన్ను సన్నుతించు . నియమముగానెందు ॥భక్త॥ 62
- అ॥ వె॥ తత్వములను బాడ . తగదు ఎచ్చోతైన
య్యమెరుగకుండ . వ్యర్థముగను
తగును పాడనొక్క . తత్వజ్ఞుడేకా ॥భక్త॥ 63
- అ॥ వె॥ పఠనచేయసరియ . పంచాక్షరీ పం
మహిమనెరుగకుండ . మహినినరుడు
దాని పంచించువ . జ్ఞానికేయలవడు ॥భక్త॥ 64
- అ॥ వె॥ నీదు భజనసేయ . నెన్నోయాటంకముల్
సంభవించునేల . సరిగుననిల
విఘ్నసంఘములను . విరగడచేయుచూ ॥భక్త॥ 65
- అ॥ వె॥ ఓం శివశివ యనుచు . నోశ్చకాఽమూర్తిని
వీటుగానుచ్చాయ . గోటిపాల్లు
మనసునిలుపుట కిల . మరిత్రోవగాదయా ॥భక్త॥ 66
- అ॥ వె॥ పేదవారిగాచు . పేగవురుపుడ నా
దిక్కుయంపునమ్మి . భీరతగను
ఓంటరినయి వేడు . తుంటరిననుగావు ॥భక్త॥ 67
- అ॥ వె॥ కైకానవదియేల . కైలాసవాసుండ
యేనుజేయుపూజ . లోప్పమీరె
నొప్పదముగ నాడు . తప్పదములదిడ్డు ॥భక్త॥ 68
- అ॥ వె॥ బాగుచేతుపండుగి . భక్తలనెప్పుడు
చేరినన్ను బాగు . చేయకున్న
చర్మచారిసికు . ధర్మముకాదయా ॥భక్త॥ 69

అ॥ వె॥ అందగాడవనియు । కొందరందురుకాని
పాములేనగలని । పరిహసించు
నేనుమాత్రము నిను । నెలరాల్యుపండును ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ కల్లగాడు వినము । యల్లమందుననిన్ను
స్మరణచేయుచుండు । స్మయమువీడి
స్మయములేనిజనుల । స్మరహరికావనే భక్త॥

అ॥ వె॥ తనముచేయనేల । తగళివనీనామ
జవమునలుపజాలు । జక్కిగాను
నట్టివాని నన్ను । రెట్టింపుడయగను ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ విన్ను నన్నుతింతు । నన్న మనసునిల్వ
దేమిసేతునయ్యె । సామి నాడు
చిత్తమెపుడునింక । తర్తిరపడనీకు ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ ఎట్టినరునికైన । గట్టిగోష్ఠముల్
సంభవింపనతడు । చంద్రమా
విన్ను తప్పకుండ । నన్నుతింతునపుడు ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ ఇప్పుడుగాదె నాచు । నిపుణభక్తివలన
సందియములు చాల । నమసిపోయె
బ్రతుకగలను నేను । వరమేళ నినుగొల్వ ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ మనిషిదేహమందు । మదనాగ్నిలేకుండ
నుండువరకుపోవ । కుండనుండు
జ్ఞానశీలవంశ । మానములికకొన్ని ॥భక్త॥ -

అ॥ వె॥ దేహమందునాకు । తెలివిలేనిదినము
యరుగుదెంచునెపుడు । యలరునట్టి
దినమె సుదినముగను । కనగజేయుచునన్ను ॥భక్త॥

అ॥ వె॥ నయముగ జననీ జ । నకులను పూజింప
పలెను బిడ్డలెప్పుడు । భక్తినిర
దైవసములుగారె । ధర తలించెడులు ॥భక్త॥ 73

అ॥ వె॥ చింతనంబుచేసి । చెలగి ఎంతపనివో
సలుపవచ్చు ధరను । శాంతిగలుగ
శాంతమండ నరుడు । జ్ఞాబిడునుగాదె ॥భక్త॥ 7

అ॥ వె॥ సంచితంబుభప్ప । దంచితభక్తిని
సలుపగానునెంత । సరిశగలివి
యనుభవింపపలెను । జ్ఞాదు సంచితమును ॥భక్త॥ 80

అ॥ వె॥ జాతులెన్నొకలపు । జగమున పెక్కులు
జాతులెన్న జనదు । జయముగనడు
జాతివిడువ నదియె । సత్యమార్గముకదా ॥భక్త॥ 81

అ॥ వె॥ మరపు ఎరుకలవియె । మరచి నరుడువేగ
శుద్ధిజేయ మనము । సుస్థిరమగు
అతడె సిద్ధయోగి । యగును నిష్కముగాను ॥భక్త॥ 82

అ॥ వె॥ జ్ఞానముండి స్నాన । పానంబులుమరేక
దిరుగునొకడు ధరణి । దిరముగనక
లోకులేమెరుగరు । లోగుట్టువానిది ॥భక్త॥ 83

అ॥ వె॥ తట్టినాలిబిల్ల । తనవారియట్లుగా
పామరముననెంచు । వాడుజగతి
ముప్పుతిప్పులుగొను । ముక్తినిగనలేర ॥భక్త॥ 84

అ॥ వె॥ అనుభవంబుకలుగు । నమలమూర్తి ధరను
ప్రకటనలవి సల్ప । కకట యెందు
నిపురుగప్పినట్టి । నిప్పుచందమునుండు ॥భక్త॥ 85

- అ॥ వె॥ గాలివలన నరుడు । ఘనమైనపనులను
సలుపగలుగునిలను । సత్యముగను
గాలినిలుపరయము । కాయశుద్ధియగును ॥భక్త॥ 86
- అ॥ వె॥ మారుతంబునిలుప । మనసునిలుచు వేగ
చూపు నిలుపగాను । సుఖముగలుగు
మనము దృష్టిగలియ । మాయనుదోకార్చు ॥భక్త॥ 87
- అ॥ వె॥ దేహమృత్తిరమని । తెలిసియుండియు నగుల్
మంచితోప్రవర్తక । మాయదవిలి
తెలివిలేక తిరిగి । వెలిచూపబడనేల ॥భక్త॥ 88
- అ॥ వె॥ చండిగ మెడనిండ । చారంపుటోగులు
వేసి తిరుగుచుండు । విప్రులొక
గుణముకుదురకున్న । గురుతులవేలను ॥భక్త॥ 89
- అ॥ వె॥ చనువదెంతవరకు । చదివిన ఫలమేమి
గురుని సేవజేయ । కుదురుపడక
మనముకుదిరిన గద । మహివిద్యలన్నియు ॥భక్త॥ 90
- అ॥ వె॥ మాయనెరుగని నరు । మాయచేజూతురు
మనుజులకు నదేల । మహితచరిత
తగదు వారికిదియె । తగదిస్తుకొనదగు ॥భక్త॥ 91
- అ॥ వె॥ త్రిగుణములవియేల । తీరుననొక్కటి
సత్యగుణముచాలు । జగతిసాకు
మిగిలినవియు రెండు । తగపాడుచేయును ॥భక్త॥ 92
- అ॥ వె॥ ముక్కుపట్టకుండ । జక్కగానూపిరి
పట్టగలుగునరుడు । పట్టదలతో
బట్టబయటనున్న । బ్రహ్మాంబుజేరదే ॥భక్త॥ 93

- అ॥ వె॥ ముక్తిబొందగలదె । మూర్కుండు షట్కర్మ
లాచరించియైన । యవనియందు
సతమునలుప చాలు । పద్మరుభజనంబు ॥భక్త॥ 94
- అ॥ వె॥ ఆసనములువేయు । టసలెంతకష్టమో
వాతలయముజేయ । పనుధలోప
పసుధవళముగాదె । వాయుపులయమైన ॥భక్త॥ 95
- అ॥ వె॥ కష్టమగునుగాదె । యష్టాంగములొనర్చ
యోగివరులకది సు । సుయాగమగును
కష్టపడినగాదె । కరుణచూపుడువీపు ॥భక్త॥ 96
- అ॥ వె॥ సిద్ధుడౌటకిలను । సిద్ధాసనముగదా
శ్రేష్టమగునుగాన । చింతమాని
దాని నభ్యసించు । వానికిత్తువు ముక్తి ॥భక్త॥ 97
- అ॥ వె॥ బంధములను మూటి । బంధించి “పద్మాస
నము” ను వేసి నరుడు । నయముమీర
ముక్కుకొనను చూడ । ముక్తసంఘడుకాదె ॥భక్త॥ 98
- అ॥ వె॥ కుక్కుటాసనంబు । కూడ పద్మాసన
పలమునిచ్చు నదియు । నలవడినను
నయముగాంతుముగదె । నాడీనమూహంబు ॥భక్త॥ 99
- అ॥ వె॥ గోముఖాసనంబు । గొనకొనిబంధించి
కంటినడుమచూపు । కదలకుండ
నిల్పగల్గెనేని । నిలుచునపానంబు ॥భక్త॥ 100
- అ॥ వె॥ తలనుక్రిందజేసి । తన కాళ్లుచేతులు
మీదవైపుదాచి । మెల్లగాను
అభ్యసింపగలుగ । యనిలవంకంబొను ॥భక్త॥ 101

- అ॥ వె॥ విదుషియనగ నెగడు । వేంకటరత్నాంబ
నన్నుగన్నతల్లి । పిన్ననాడె
వీడి 'చవియెదివికి । వేగమామెనుబోవు ॥భక్త॥ 102
- అ॥ వె॥ ఘనుడునాకు విత్య । కర్మిష్టినిష్టల
చంద్రశేఖరుండు । జనకుడుదివి
కరగినాడు జూడు । న్యాయవాదియతడు ॥భక్త॥ 103
- అ॥ వె॥ దేశికుండునాకు । త్రిపురానవంశోద్భ
వుండు ధరసు పరమ । పుణ్యపురుష
సతతము ననుగాచు । సచ్చితానందుండు ॥భక్త॥ 104
- అ॥ వె॥ రాగమొప్పగవిత । శ్రీగిరిశెట్టికు
లోద్భవుండునాకు । నొప్పునేరై
గౌరవింతు నతని । ఘనుని రామస్వామి ॥భక్త॥ 105
- అ॥ వె॥ ఇందు కొంతవరకు । బొందుగానాకూర్చు
బూనిదిద్దు చూపు । గైనెడి నర
సింగరాయ నెంతు । జెలగిమన్నితుని ॥భక్త॥ 106
- అ॥ వె॥ సాధుశీల నాడు । సతి శ్యామలామణి
యల్పవయసునందె । యంతరించె
గాన నామజేర్చు । కైవల్యపదవిని ॥భక్త॥ 107
- అ॥ వె॥ నిష్టగాను నేను । నిష్టల కృష్ణుండ
వ్రాసినాను వంద । వద్యములను
అటవెలదులనక । వలుగక గైకొను ॥భక్త॥ 108
- అ॥ వె॥ హారతులనుగొనుము । ఆర్యానుసన్నుత
హారతులనుగొనుము । యఘవినాక
హారతుల్గొను హర । హర పార్వతీశ్వర
హారతులివి గంగ । కమలమతికి ॥

స మా స్త ము .

ఓం శాం తి శ్చాం తి శ్చాం తిః ।

ವಾರ್ಷಿಕ ಸಚ್ಚರ್ಮ

132 51